

CRÒNICA POLÍTICA

Angoixa al PSOE i ansietat a la Fiscalia

MANUEL CAMPO VIDAL
PERIODISTA

INCERTESA TOTAL al PSOE sobre el resultat de les primàries i angouxa davant d'una possible fractura molt seriosa. Com van demostrar els avals, cap candidat guanyarà arrasant, ni tan sols amb marge d'estabilitat. Dels principals contendents, de Susana Díaz i de Pedro Sánchez, mai ningú ha destacat la seua generositat amb l'adversari.

Electoralment i emocionalment es dibuixen, per tant, dos partits. Políticament, hi ha indicis que també. És, sens dubte, un dels moments més delicats en el segle llarg d'història de la formació. No és moment per especular sobre el que pugui succeir l'endemà, adverteixen els militants consultats, concentrats tots en la campanya. Josep Borrell, el candidat que va guanyar les primàries a Joaquín Almunia, però al qual va acorrallar l'aparrell fins que va dimitir, ha contribuït a la projecció de Pedro Sánchez amb un llibre d'urgència, *Los idus de octubre*, a partir de l'amarga experiència del tristament cèlebre Comitè Federal de Puerto Hurraco. Aquell dia, i des d'aleshores,

tot ha estat una baralla familiar. Una cosa semblant a la pel·lícula *Los idus de marzo*, una crònica del joc brut en la política. Borrell la va patir i per això es deu identificar tant amb Sánchez, encara que els de davant aportin una llista de greuges per la manera despòtica amb què va dirigir el partit. És ben cert que quasi sempre per persona interposada (lleigiu el seu secretari d'Organització, César Luena, doctorat en conspiracions per les Joventuts Socialistes, universitat de gairebé tots els aspirants a secretari general). Endevinin on està ara Luena: doncs a la candidatura de Patxi López. El trapezi crea addició. Que la divisió és més emocional que política, encara que també

hi hagi fractura política, ho demostren alguns testimonis recollits entre la militància: "Estic per votar Pedro Sánchez perquè em va fer enrere la foto de la vella guàrdia socialista acompanyant Susana en la seua presentació a Madrid", afirma un militant de Lleida. No es perdin el perfil del candidat: setanta anys i alt càrrec en un govern de Felipe González.

Anàlitzar aquesta crisi del PSOE a partir d'estereotips condueix a l'error, amb seguretat. Tot és circumstancial i imprevisible. L'avanç de la seua hàbil guerrilla a les xarxes socials, on brilla l'èpica que invoquen els seguidors del secretari general dimitit, es contraposa a la seua provada malaptesa per relacionar-se amb els mitjans. Hi ha pocs periodistes que defensin Pedro sense que per això mostrin indicis de seducció per una altra candidatura. Estadísticament, és així. Alguna cosa va malament.

Per sort per al PSOE, mentre la campanya ho paralitza tot i la llista d'avalitzada per comunitats i províncies destaca la fragilitat d'alguns lideratges autonòmics (pretesos barons que amb prou feines arriben a comtes), el

Per sort per al PSOE, mentre la campanya de les primàries ho paralitza tot, el seu grup parlamentari manté la iniciativa

seu grup parlamentari al Congrés manté la iniciativa. Encara que l'abstenció en la investidura de Rajoy no garantia contrapartides del Partit Popular, Antonio Hernando ha tret de les mans a Podem alguns avenços sonats, com el relatiu a la pobresa energètica.

I allà segueix: aquesta setmana es veurà a la Cambra la interpel·lació al Govern sobre el ministre de Justícia, el fiscal general de l'Estat i el d'Anticorrupció. Només la rebutja sense matisos el Partit Popular. Ja veurem com es posiciona la resta, però, encara que aquesta reprovaçió d'un ministre no tingui efectes vinculants, no hi ha precedent.

Al ministre se l'acusava d'ingerència en causes judicials sobre corrupció que afecten el Partit Popular i es demana la destitució dels fiscals per "incompliment greu de les seues funcions".

I és que la turbulència a l'àrea de Justícia, que també escatxiga Interior, és molt intensa. Algú va avisar Ignacio González, expresident de la Comunitat de Madrid, que l'estaven investigant. Intolerable.

Mentrestant, ja ho veuen, angouxa per les primàries internes al PSOE, però sense perdre iniciativa parlamentària. Per començar la reconstrucció amb el tren en marxa.

COL·LABORACIÓ

Els ramaders de porcí no necessitem participar en la gestió dels residus urbans

JAUME BERNIS
CAP SECTORIAL DEL PORCÍ DE JARC-COAG

ELS RAMADERS de porcí produïm carn, fertilitzants i també podem produir energia, a part de generar molts llocs de treball i participar com a primer sector productiu dins de l'espai agroalimentari de l'economia catalana. En el tema energètic, necessitem tenir les lleis adients, com en altres països on produir energies renovables no està penalitzat. D'aquesta manera, els ramaders podríem generar una reducció de costos energètics a la pròpia explotació.

Partint del fet que som els primers interessats a fer una bona gestió de les dejeccions ramaderes, no crec que el camí per solucionar un problema sigui generar-ne un altre en el sector i en el territori.

El projecte de Trajusa pot ser tècnicament viable i complir tots els requisits que marca la llei, però, des de la sectorial del porcí de JARC-COAG, considerem que obre una porta que no és la més adequada per als interessos i la imatge del sector porcí.

La nostra entitat sempre ha defensat que les dejeccions ramaderes són un subproducte que cal aprofitar al màxim per fertilitzar els cultius respectant els límits normatius establerts, alhora que tenint en compte les necessitats agronòmiques de cada conreu amb el principi de sostenibilitat ambiental.

Nosaltres fa anys que reivindicuem al Departament d'Agricultura, i ara ho estem començant a treballar conjun-

tament, que cal actualitzar les taules que determinen la quantitat de nitrogen que genera cada espècie ramadera.

Actualment, aquests valors estan sobreestimats, ja que s'han anat reduint com a conseqüència de les millores introduïdes en la dieta dels animals. Volem demostrar que amb les dejeccions realment produïdes es pot fertilitzar correctament menys sòl del que actualment està oficialment establert. Aquest fet, quan es corrobora, permetrà alliberar superfície de conreu per poder-hi aplicar fertilitzants orgànics de manera absolutament correcta i respectuosa, la qual cosa evitarà que els paguesos hagin d'emprar adobs minerals com ara es fa. Hi ha molta feina a fer, en aquest sentit, de la mateixa forma que respecte als sistemes de tractament de les dejeccions necessaris per a les zones amb més cabanya ramadera.

D'opcions per tractar les dejeccions, n'hi ha diverses. Tenim les plantes de biogàs; els separadors sòlid-líquid, lligats a les plantes de compostatge; els tractaments biològics amb reactors d'alta càrrega, i les plantes de cogeneració, entre d'altres. I, com també sabem, tenim sis plantes de cogene-

establir una política energètica que no penalitzi les renovables. També és molt important que l'Administració aprovi el Decret 136, tenint en compte les esmenes i aportacions que s'han fet des del sector productor per millorar la gestió de les dejeccions ramaderes en zones vulnerables.

Hem d'anar tots a l'una, trobar solucions estructurals que afavoreixin un model circular en l'àmbit agrari que sigui sostenible i viable

ració a Catalunya, quatre de tancades actualment i que l'Administració i el sector hem de treballar per tornar a posar en funcionament. Com veieu, no falten possibilitats, però moltes impliquen inversions importants. Aquí és on ha d'entrar l'Administració, que ha de facilitar-nos l'accés a finançament en condicions avantatjoses i

A JARC-COAG, creiem que hem d'anar tots a l'una, trobar solucions estructurals que afavoreixin un model circular dins l'àmbit agrari, sostenible ambientalment i econòmicament viable. Tenim opcions, i, si cal, n'hem de buscar més perquè els ramaders de porcí no necessitem participar en la gestió dels residus urbans.